

“Si de debò volem la independència, la bona gent d’Anglaterra ho acceptarà”

Angus Robertson és el líder del grup parlamentari del Partit Nacional Escocès (SNP) al parlament britànic, a Westminster, Londres, i és portaveu d’afers estrangers i de defensa de la formació independentista escocesa.

“Independència a Europa” era el títol de la jornada que l’Aliança Lliure Europea (ALE), la formació del Parlament Europeu que aplega els partits independentistes de nacions sense estat, va organitzar el dia 21 de novembre passat a Brussel·les. Entre els ponents, Angus Robertson, líder del grup parlamentari del Partit Nacional Escocès (SNP) al parlament britànic, va explicar el procés escocès i la naturalesa de la reivindicació independentista que defensa aquesta formació.

—Vosaltres parleu del referèndum com un dels principals motors en la pròxima campanya electoral escocesa, el maig de l’any vinent.

—La campanya per al parlament escocès s’enfocará en els termes de si és reelegit l’SNP per al govern d’Escòcia, per a poder fer finalment un referèndum sobre la independència. Per a nosaltres, la independència va aparellada a conceptes com el de progrés i benestar social, progrés econòmic i aprofundiment democràtic.

De manera que deixem clar que aquells qui votin a favor d’un govern de l’SNP són partidaris de dur a terme un referèndum per al progrés constitucional d’Escòcia. Nosaltres volem formular una pregunta sobre la independència. I també estem disposats (i molt feliços) a afegir una qüestió addicional sobre com aconseguir més poder per al Parlament Escocès, sense arribar a la independència.

És a dir, la gent tindrà dues opcions per a decidir sobre el progrés d’Escòcia. Nosaltres som demòcrates, i pensem que tenim davant una qüestió constitucional important. La gent ha de tenir l’oportunitat de triar què vol en un referèndum.

Sóc membre del Parlament. La gent em vota per raons diferents. Alguns, per les meves concepcions polítiques; alguns altres per mi; i potser hi ha qui em vota per la manera com em vesteixo, no ho sé! La gent vota per raons diverses, en unes eleccions al Parlament. Però en un aspecte important d’abast constitucional, la gent ha de poder escollir mitjançant un referèndum.

—A Catalunya hi ha un procés impulsat des de la societat i d’àmbit local de consultes populars sobre la independència, i això ha portat els referèndums a l’esfera política.

—La situació de Catalunya és comprensible per a la gent de Catalunya. Però no per a mi, que observo, i amb molt d’interès, aquests esdeveniments des de fora. Els observo, com deia, amb atenció. Perquè la gent mira de donar una resposta democràtica a la seva reivindicació. I això és la democràcia, no? Per a nosaltres, al Regne Unit, tots els referèndums són sempre consultius. Fins i tot és el govern que impulsa referèndums per a consultar la gent. Tots els partits polítics del Regne Unit consideren que si a Escòcia hi ha la demanda per a convocar un referèndum, doncs que es convoqui. Per tant, si la gent d’Escòcia vol decidir que

vol més autonomia o independència, doncs ho hauran de tenir. Això és normal en una democràcia, no?

—Però els partits majoritaris britànics no s’oposen a unes certes millores competencials per a Escòcia.

—Bé, els partits polítics del Regne Unit —conservadors, laboristes o liberal-demòcrates— no són partidaris de la independència d’Escòcia, això és clar. Però tots defensen ara més autonomia per a Escòcia i per a Gal·les. Paradoxalment, impulsen un referèndum a Gal·les sobre l’increment de l’autonomia, per a l’any vinent. Però, en canvi, s’oposen a un referèndum a Escòcia. Això és una mica estrany, no trobeu?

D’aquí a pocs mesos arribarà al Parlament una nova legislació per a fer créixer l’autonomia d’Escòcia. Però per a nosaltres no n’hi ha prou. Per això defensem que calen més canvis. I aquests canvis constitucionals, considerem que la gent els ha de poder decidir a través d’un referèndum. Això hauria de ser normal en una democràcia, oi?

—A mesura que creix el suport a l’independentisme escocès, creieu que es poden anar reforçant els sectors unionistes, pro-anglesos, dins Escòcia?

—Bé, és que l’oposició no és pas d’Anglaterra. L’oposició és de gent d’Escòcia mateix que no vol la independència. La major part dels anglesos que conec diuen: “Si voleu la independència, la podeu tenir.” Els anglesos són persones molt justes. M’agrada la gent d’Anglaterra, perquè creuen en el *fair play*, són demòcrates. La qüestió és si es consent la plena democràcia per aconseguir de tenir una bona relació amb el nostre veí més proper, Anglaterra. Algú ho compara amb qui s’està en una habitació llogada i no hi viu bé, perquè resta sotmès al propietari de la casa. Nosaltres no volem això, volem un veïnatge i un

IGNASI CENTELLES / CMC

“Per a nosaltres, la independència va aparellada a conceptes com ara progrés i benestar social, progrés econòmic i aprofundiment democràtic.”

tracte justos. De fet, molts votants de l'SNP són de fora d'Escòcia, i molts d'aquests són anglesos. I per què no ho haurien de ser? És que parlem del seu futur, del nostre futur, del futur de tots, per saber cap on anem. No parlem d'on venim, sinó cap on anem. Jo vaig néixer a Londres i ma mare és alemanya.

—Sou portaveu d'afers estrangers i de defensa. És un àmbit estratègic en què Escòcia té molt a dir, vista la composició de l'exèrcit del Regne Unit.

—En primer lloc, la gent d'Escòcia considera que el Regne Unit no es l'espai més adequat per als interessos defensius escocesos. Tenim regiments escocesos, bases escoceses... Nosaltres volem decidir també la política de defensa des d'Escòcia. Volem tenir una capacitat comparable a la d'alguns altres veïns nord-europeus, com ara Dinamarca o Noruega, amb poblacions de 5 milions o 5,5 milions d'habitants. Volem poder decidir sobre quant

destinem a la contribució de la defensa del Regne Unit i de l'europea.

Volem col·laborar, amb els nostres veïns del Regne Unit, amb les altres nacions amigues d'Europa, amb les Nacions Unides, però volem decidir nosaltres quina és aquesta aportació i de quina magnitud, d'acord amb les nostres pròpies decisions. Per exemple, volem decidir nosaltres si enviem o no a la guerra les nostres forces. No va ser una decisió nostra d'anar a la guerra de l'Iraq o de l'Afganistan. I enviar a la guerra els nostres fills és una decisió prou important per a prendre-la nosaltres. Volem col·laborar en matèria de defensa amb els nostres veïns, però ho volem decidir nosaltres.

—A banda de l'àmbit defensiu, Escòcia té un pes important pel que fa als recursos naturals dins el Regne Unit. Això és un avantatge o un inconvenient per a la independència d'Escòcia?

—No crec que sigui gens problemàtic. Gens ni mica. Potser podem trobar-

ne exemples en totes dues direccions. Nosaltres, sortosament, tenim força recursos naturals, com ara el petroli. Ara bé, els avantatges d'aquests recursos van a Londres, no a Escòcia.

Som molt afortunats, perquè ens ha tocat doblement la loteria quant a recursos naturals. D'una banda, el petroli, però d'una altra, les energies renovables. Escòcia té un dels potencials més grans d'Europa per a poder desenvolupar energies renovables. De manera que encara tenim petroli, però en el futur tindrem energies renovables.

Tanmateix, la cosa més important a Escòcia, i la més important a Catalunya, és la nostra gent. El futur està en la manera com assegurem als nostres joves d'Escòcia, tinguin l'origen que tinguin —com als de Catalunya, tinguin l'origen que tinguin—, que podran fer la vida que ells triïn i contribuir a fer créixer el benestar de la nació, a fi d'obtenir la millor societat possible. Si ho aconseguim, aquest serà el nostre èxit i Europa serà millor per a tothom.

Sigui com sigui, la independència no depèn dels recursos naturals. La independència vindrà si la gent la vol. Quan la gent la vol, i diu que sí en un referèndum, llavors arriba.

—Per tant, no preveieu que aquesta riquesa natural pugui ser cap fre per a l'independentisme escocès, atès que afecta interessos anglesos?

—No, en absolut. Perquè si nosaltres volem de debò la independència la bona gent d'Anglaterra, una nació de gent justa, ho acceptarà i serem bons amics i veïns. Nosaltres tenim profunds vincles socials amb els nostres veïns del Regne Unit. I volem mantenir-los, amb els anglesos, els gal·lesos o els nord-irlandesos. Jo no vull viure tancat entre fronteres. Jo vull tenir una societat oberta que em permeti de viure i de treballar a Londres, o a Dublín. No és cap problema que Irlanda sigui independent, com tampoc no ho seria que ho fos Escòcia. El fet important és poder decidir tant com decideixen els nostres veïns o les altres nacions. Penso que nosaltres ho podem fer i que les relacions entre nosaltres serien molt millors.

Enric Rimbau